

וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה בְּלִכְתּוֹךָ לָשׁוּב מִצְרַיִם רְאֵה
 כָּל־הַמִּפְתִּיחַיִם אֲשֶׁר־שַׁמְתִּי בְיָדְךָ וְעָשִׂיתָם לִפְנֵי פְרַעֲהַ וְאֲנִי
 אַחֲזִיק אֶת־לְבָבוֹ וְלֹא יִשְׁלַח אֶת־הָעַם: 22 וְאָמַרְתָּ אֶל־פְּרַעֲהַ כֹּה
 אָמַר יְהוָה בְּנִי בְכָרִי יִשְׂרָאֵל: 23 וְאָמַר אֵלָיֶךָ שְׁלַח אֶת־בְּנִי
 וַיַּעֲבֹדֵנִי וְתָמְאֵן לְשַׁלְּחוֹ הִנֵּה אֲנֹכִי הֹלֵךְ אֶת־בְּנֶךָ בְּכַרְךָ: 24 וַיְהִי
 בַדֶּרֶךְ בַּמְּלֹךְ וַיִּפְגְּשׁוּהוּ יְהוָה וַיִּבְקֶשׁ הַמִּיתוֹ: 25 וְתִקַּח צַפְרָה צֹר
 וְתַכְרֹת אֶת־עַרְלַת בְּנָהּ וְתַגַּע לְרַגְלָיו וְתֹאמַר כִּי חֲתַן־דָּמִים
 אָתָּה לִי: 26 וַיִּרְף מִמֶּנּוּ אַז אָמְרָה חֲתַן דָּמִים לַמּוֹלֵת: פ

Vocabulary

Verse 21

מופת “wonder” (BDB, 68)

חזק verb (*Piel* imperfect 1cs): “make strong”

Syntax & Miscellaneous

- The beth preposition, בְּלִכְתּוֹךָ, is temporal.
- The phrase, לָשׁוּב לְכַתּוֹךָ, should be understood as “go back.”

Vocabulary

Verse 22

בכר “firstborn”

Verse 23

מאן verb: “refuse” (BDB, 549)

הֹלֵךְ verb (Qal participle ms): “kill”

Verse 24

מלון “lodging place” (BDB, 533)

פגש verb: “encounter, meet” (BDB, 803)

Verse 25

צפרה name: “Zipporah”

צר “flint knife” (BDB, 866)

ערלה “foreskin” (BDB, 790)

חתן “bridegroom” (BDB, 368)

Verse 26

רפה verb: “withdraw” (BDB, 951)

חתן “bridegroom” (BDB, 368)

Exodus 4:21-26

מולה “circumcision” (BDB, 558)

Syntax & Misc.

Verse 22

- The final clause, **בְּנֵי בְּכָרֵי יִשְׂרָאֵל**, is a verbless clause with the typology S-P.
- The phrase, **בְּנֵי בְּכָרֵי**, is elusive. It could be understood as apposition or a construct relationship.

Verse 23

- The verb, **שִׁלַּח**, is a *Piel* imperative.
- Israel is being referred to with the ms, “my son.”
- The clause, **אֲנֹכִי הִרְגָה**, is periphrastic without the copulative.

Verse 24

- The initial copulative, **וַ**, is a temporal marker (“Now it happened that...”).

Verse 25

- The *dagesh* in the final letter (*mappiq*) of **בְּנֵיהֶם** indicates a full pronunciation of the final morpheme (3fs pronominal suffix).